

Θοδωρής Μαράκης

Η απότομη πτώση των μετοχών στο χρηματιστήριο δείχνει πόσο σαθρή είναι η βάση του ελληνικού καπιταλισμού, μια και οι τράπεζες αποτελούν την καρδιά του συστήματος. Οι μετοχές έχασαν 2,5 δισ. και οι απώλειές τους έφτασαν το 30% σε 5 βδομάδες.

Για την σωτηρία των τραπεζών από το 2008 έχουν γίνει τρεις ανακεφαλαιοποιήσεις και απαιτήθηκαν 64 δισ. € για την επιβίωσή τους. Αλλά η κρίση τους συνεχίζεται.

Ποιος θα σώσει τις τράπεζες από μια νέα τραπεζική κρίση, ιδιαίτερα καθώς τα σύννεφα πάνω από την διεθνή οικονομία μαζεύονται απειλητικά; Με βάση το ευρωπαϊκό πλαίσιο λειτουργίας των τραπεζών σε μια τέτοια περίπτωση επιβάλλεται η υποχρεωτική συμμετοχή όχι μόνο των μετόχων, αλλά και των καταθετών! Με απλά λόγια η πολιτική της ΕΕ δεν αποκλείει και την προοπτική «κουρέματος» των καταθέσεων σε περίπτωση νέας ανακεφαλαιοποίησης! Υπάρχει εξάλλου ήδη το προηγούμενο της Κύπρου.

Την ευθύνη για την κατάσταση των τραπεζών την αποδίδουν στα «κόκκινα δάνεια». Ποιος ευθύνεται όμως γι' αυτά; Σίγουρα όχι τα λαϊκά στρώματα. Αλλά η «άναρχη» δανειοδότηση των τραπεζών βασικά σε επιχειρηματικούς ομίλους και, βέβαια, η κρίση, το μεγάλο χτύπημα του βιοτικού επιπέδου και η μεγάλη ανεργία, που καθιστούν αδύνατη την αποπληρωμή των δανείων των λαϊκών στρωμάτων.

Είναι βέβαιο ότι στην περίπτωση βαθέματος της τραπεζικής κρίσης τη «σωτηρία» των τραπεζών, για μια ακόμη φορά, οι Θεσμοί, η Κυβέρνηση, ο ΣΕΒ, η ΕΕ και το ΔΝΤ σε αβυσσική συνεργασία μεταξύ τους, θα την φορτώσουν στις πλάτες των λαϊκών μαζών: επιταχύνοντας τους πλειστηριασμούς, «κουρεύοντας» τους καταθέτες, προχωρώντας στην περικοπή των συντάξεων και αυξάνοντας τους άμεσους ή έμμεσους φόρους.

Ποια πρέπει να είναι η απάντηση της Αριστεράς και των συνδικάτων σ' αυτή την

περίπτωση; Μόνο μία: Η εθνικοποίηση των Τραπεζών - κάτω βέβαια από κοινωνικό και εργατικό έλεγχο και διαχείριση!

Αλλά δυστυχώς τόσο το ΚΚΕ, όσο και τα συνδικάτα με επικεφαλής τις ΟΤΟΕ-ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ περί άλλα τυρβάζουν.

Το ΚΚΕ

Σε ανακοίνωση του γραφείου τύπου του ΚΚΕ το μαζικό κόμμα της Αριστεράς αρκείται σε... «απειλές» προς την κυβέρνηση, χωρίς να έχει την παραμικρή αναφορά για την ανάγκη της πάλης του εργατικού κινήματος για την εθνικοποίηση των τραπεζών. Συγκεκριμένα:

«Το ΚΚΕ προειδοποιεί την κυβέρνηση να μη διανοηθεί να φορτώσει με οποιοδήποτε τρόπο, τα βάρη των τραπεζών στις πλάτες του λαού. Καλεί τους εργαζόμενους, το εργατικό-λαϊκό κίνημα να συμπορευτούν μαζί του, να συγκρουστούν με κάθε τέτοια λύση, να συγκρουστούν με το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, που παράγει κρίσεις και πολέμους».

(Ριζοσπάστης 6\7-10-18 Για τις εξελίξεις στην οικονομία και τις τράπεζες)

Άλλα λόγια να αγαπιόμαστε!! Το μαζικό κίνημα, για να ξεσηκωθεί και «να συγκρουστεί με το καπιταλιστικό σύστημα» χρειάζεται στόχο συγκεκριμένο και εφικτό. Το ΚΚΕ δεν έχει καταλάβει τίποτα από το Μεταβατικό Πρόγραμμα των Μπολσεβίκων που τους επέτρεψε να καθοδηγήσουν την εργατική τάξη στην κατάληψη της εξουσίας το 1917.

Η ΟΤΟΕ

Όσον αφορά την ομοσπονδία των Τραπεζοϋπαλλήλων, ΟΤΟΕ, αντί να σηκώσει τη σημαία του αγώνα για την επανεθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος, τη στιγμή που οι απανωτές κρίσεις στις τράπεζες αποδείχνουν την χρεωκοπία της ιδρωτικής πρωτοβουλίας, δίνει συμβουλές του τύπου:

«Με αφορμή τις πρόσφατες αναταράξεις στο τραπεζικό σύστημα της χώρας, η ΟΤΟΕ επαναφέρει την πρότασή της (που γνωρίζουν από το 2015 στην κυβέρνηση

και όλοι οι πολιτικοί και οικονομικοί φορείς) η οποία περιλαμβάνει τη δημιουργία ενός Εθνικού Διατραπεζικού Φορέα μη Εξυπηρετούμενων Επιχειρηματικών και στεγαστικών δανείων, με τη συμμετοχή όλων των τραπεζών του ΤΧΣ και ιδιωτικών κεφαλαίων, που θα δίνει λύσεις με αρχές και κανόνες κοινωνικής ευαισθησίας».

Ένα ακόμη δείγμα της κατάντιας των ηγεσιών των συνδικάτων!!

Και καλά με την ΟΤΟΕ, οι άνθρωποι δεν έχουν πρόβλημα να εμφανίζονται σαν στυλοβάτες του συστήματος – εξάλλου εδώ και πολλά χρόνια έχουν ξεχάσει την έννοια της λέξης «αγώνας». Αλλά το ΚΚΕ, που δηλώνει ενάντια στον καπιταλισμό και υπέρ της ανατροπής, υποτίθεται, του συστήματος, γιατί δεν θέτει το ζήτημα της κρατικοποίησης των τραπεζών;

Κουτσούμπας – ασυναρτησίες αντί για Μαρξισμό

Αυτό μας το εξηγεί ο ΓΓ του ΚΚΕ σε πρόσφατη συνέντευξή του:

«Κρατικοποιήσεις με βάση τη σημερινή οικονομία και κοινωνία, που λέγεται καπιταλιστική, δεν είναι προς όφελος των εργαζομένων που δουλεύουν σ' αυτές τις επιχειρήσεις. Ούτε είναι προς όφελος των υπολοίπων εργαζομένων....»
(Ριζοσπάστης 5-10-18, «Χρειάζονται εκ βάθρων ανατροπές σε οικονομία και κοινωνία»).

Δηλαδή δεν μας ενδιαφέρει αν η ΔΕΗ, η ΕΥΔΑΠ, οι αστικές συγκοινωνίες κλπ θα μείνουν κρατικές επιχειρήσεις ή θα πουληθούν στα αρπακτικά του κεφαλαίου!!

Οι κλασικοί του Μαρξισμού μας διδάσκουν ότι κάθε κρατικοποίηση/κοινωνικοποίηση αποδείχνει στην κοινωνία την ανικανότητα της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και την σπρώχνει στην κατεύθυνση των σοσιαλιστικών ιδεών!

Σαν μεταβατικό σύνθημα η εθνικοποίηση/κρατικοποίηση/κοινωνικοποίηση μπορεί με τη σωστή προετοιμασία να βοηθήσει το κίνημα να ανασυνταχθεί και να μπει σε αντεπίθεση. Κάτω από κάποιες συνθήκες μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στην προετοιμασία της γενικότερης σύγκρουσης με το κεφάλαιο.

Η πάλη για την εθνικοποίηση των τραπεζών κάτω από κοινωνικό και εργατικό έλεγχο και διαχείριση βοηθάει αποφασιστικά τη συνείδηση των εργατικών στρωμάτων έτσι ώστε να αντιληφθούν τα αδιέξοδα της καπιταλιστικής αγοράς.

Η εθνικοποίηση μαζί με τις τράπεζες των στρατηγικών τομέων της οικονομίας, σαν αίτημα, είναι κομβικό για τους επαναστάτες Μαρξιστές, γιατί θέτει τις βάσεις για την κατανόηση της σημασίας της εθνικοποιημένης οικονομίας. Η εθνικοποιημένη οικονομία αποτελεί τη βάση για την αφαίρεση της οικονομικής εξουσίας του κεφαλαίου. Αυτό σε συνδυασμό με τον εργατικό και κοινωνικό έλεγχο και διαχείριση δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τον σχεδιασμό της οικονομίας για τις ανάγκες της κοινωνίας - δηλαδή για τον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό και την εργατική δημοκρατία/εξουσία.

Η άρνηση του ΚΚΕ να παλέψει για συγκεκριμένα αιτήματα που λειτουργούν σαν «μετάβαση» προς την εργατική εξουσία και το σοσιαλισμό, σημαίνει στην πραγματικότητα εγκατάλειψη της πάλης για τη σοσιαλισμό. Όλα τα άλλα περί «σοσιαλιστικής επανάστασης» κλπ που πλασάρει η ηγεσία του ΚΚΕ είναι ασυναρτησίες που αποσκοπούν στην περιχαράκωση των μελών του και τίποτε άλλο. Έτσι μετατρέπουν το κόμμα σε κάτι σαν θρησκευτική σέκτα - γι' αυτό και δεν μπόρεσε να αξιοποιήσει καθόλου την κρίση του καπιταλισμού και του συνόλου του πολιτικού συστήματος, συμπεριλαμβανομένου του ΣΥΡΙΖΑ, για να ενισχύσει τις δυνάμεις του στα χρόνια των Μνημονίων.

Κάθε συνειδητός εργαζόμενος και οι νέοι αγωνιστές πρέπει να προβάλουν το αίτημα

- της εθνικοποίησης των τραπεζών,
- χωρίς αποζημίωση στους μεγαλομετόχους παρά μόνο για τους μικρομετόχους,
- κάτω από συνθήκες εργατικού και κοινωνικού
- μαζί με τη διαγραφή των χρεών των λαϊκών στρωμάτων ώστε να διασωθούν τα σπίτια και οι περιουσίες που απειλούνται.

Αυτό είναι ένα αίτημα που αποτελεί απειλή για το σύστημα! Κι όχι οι «επαναστατικές κραυγές» υπέρ του σοσιαλισμού που μονίμως καταλήγουν σε μία και μοναδική πρόταση από το ΚΚΕ: ψηφίστε με.